

чна огромно прѣселение прѣзъ навѣтъ. Окоооло 25,000 х. д. отъ онѣзи страни, които бѣха заввззѣти отъ Руситѣ, прѣмѣстиха се въ русска Бесаррра-рабия а още повече се прѣселяваха въ Влашко и Молдова. Отъ това врѣме Браила, Плоещъ, Алексаан-дрия, Крайова, Гюргево, Зимничъ, Олтеница сж ппоо-ловина българи градове, когато подъ Балканъттѣ напр. Сливенъ изг, би половината отъ своитѣ жжкк-тели.

Чрѣзъ Одринский миръ, ако Българитѣ и да не спечелиха свобода, но отъ това врѣме се захввзз-ща истинското развитие на българското народно движение което отъ тогазъ получваше постепенно все по-обширни и по-опрѣдѣлени размѣри. Но опще отъ най-напрѣдъ явява се въ това движение двообѣ-но направление. Едни твърдѣ добрѣ проумѣватъ, чче по-напрѣдъ трѣбало да се избавятъ отъ разстящестто погърчвание, което се распространяваше чрѣзъ църр-квитѣ и училищата и че по-напрѣдъ трѣбало Бъбл-гаритѣ да станатъ народъ свѣстеиъ, образованъ и силенъ съ народно духовенство; защото Турцитѣ нне позволяваха друго устройство и самостоятелность со-свѣнъ духовни. Този пжтъ показаха Паисий и Ссоо-фроний, на които слѣдствията истина че биле поррд-копани въ врѣмето на тридесето-годишната анархияя, когато независимитѣ пяши и кърджелие вършеха уу-жасни самоволия. Други пакъ като взимаха за прии-мѣрь Сърбитѣ мислеха само какъ да освободятъ со-течеството си съ оружие въ ржка. И двѣттѣ тѣзиннаа-правления отъ 1829 г. сжществуватъ, често сесе сблъскуватъ, и едва въ наше врѣме се съединихха въ едно направление. Явно е че това е траа-